

## **Brieven uit Nizza (Nice) - J.J. Cremer**

Het handschrift van brieven die geschreven zijn in Nice, in de periode maart-april 1879. Het handschrift van de vierde brief is incompleet, en deels geschreven op de achterzijde van een brief van bankierskantoor Keuzenaer en Co. De brieven zijn afzonderlijk gefolieerd.

1e druk in: Het Vaderland van 7, 13, 20 en 27 maart en 1 en 7 april 1879. Den Haag, 1879.

2e druk in: Vertellingen en schetsen. Amsterdam: D. Noothoven van Goor, 1881. p. 247-267. Romantische werken, dl. 13.

3e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff, ca. 1888. 6e druk. p. 240-259. Onderdeel van het hoofdstuk Gelegenheidsstukken. Vijftig-cents-editie, no. 22.

4e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff, ca. 1890. 7e druk. p. 240-259. Onderdeel van het hoofdstuk Gelegenheidsstukken. Bibliotheek van Nederlandsche schrijvers.

5e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff's uitg.-mij., 1917. 7e druk. p. 240-259. Romantische werken, blauwe serie.

6e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff's uitg.-mij., 1917. 7e druk. p. 240-259. Romantische werken, rode serie.

7e druk in: Bibliotheek van Nederlandsche schrijvers. Leiden: A.W. Sijthoff's uitg.-mij., c.a. 1920. 8e druk. p. 240-259.

8e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Z.pl., z. uitg., 2013. p. paperback 9783849539993. Print on demand.

9e druk: De lelie van 's-Gravenhage. Z.pl., Hardpress, 2016. Kindle edition. Epub. Asin: B018PJW83E.

10e druk: De lelie van 's-Gravenhage en andere verhalen. Z.pl., Project Gutenberg, 2020. Ebook 1230004329213. Digitale herdruk van de 7e druk.

Handschrift:







## Gemengde Berichten.

De heer Cremer schetst in het Vaderland de stad Nice, in het Zuiden van Frankrijk aan de Middellandsche Zee gelegen en aan de landzijde ingesloten door een reeks van heuvelen, alwaar zij, die in 't ruwe noorden worden geboren gedurende den wintertijd, de zomer genieten kunnen.

Wij ontleenen aan deze beschrijving het volgende:

Voor hem, die eerst sedert een week aan deze zuidergrens van ons werelddeel vertoeft, vernieuwt zich telkens weder die zonderlinge verrukking van zich om dezen tijd van het jaar — bv. in een dichtbelommerd park bij springende fonteynen met boek of nienwsblad te kunnen neerzetten, of ook aan 't strand de koele zeelucht te mogen inademen, met hetzelfde gevoel van welbehagen als op den schoonsten, doch niet te warmen Juli-dag aan ons Scheveningsch duin.

Wat den bladertooi aan deze zuiderkusten betreft, ik moet bekennen, dat het voor 't meerendeel niet het sappige groen van onze boomen en heesters in den zomer is. Ofschoon men de bladvormen veelal met die van onze linden, peppels, seringen, moerbeziën en vele andere zou kunnen vergelijken, het blijvend blad heeft meer het harde, vaste van onze conyfeeren. De olijfoomen zou men bijna voor een soort van knotwilgen houden, nochtans hooger en met hun takken rechtstreeks aan den stam verbonden en niet gesproten uit den steeds weer besnoeiden moedertrunk. Tot de steeds groene boomsoorten, als palmen, olijven, ceders en velerlei dennen, waaronder er zijn, die men treurdennen zou kunnen noemen — behoort inzonderheid, als een der grootste en lommerijkste, de calyptus, die men langs de troitairs alsmede in parken en tuinen veelvuldig ziet. Geheel zonder bast, met zware, bijna candelabersgewijze opgaande, even bastlooze takken heeft de calyptus een dicht loof van blaren die den vorm hebben van zeer groote, doch geheel platte peulen. Wat de boomen betreft, die ook in ons Noorderklimaat worden gevonden, zooals eiken en platanen, ze verliezen in 't late najaar hun blad, doch nu reeds ziet men langs de avenues de lange rijen der laatste in het lichtgroene waas, dat een spoedig ontplooiën der blaadjes voerspelt. Wat de kleine heesters betreft, ze zijn reeds alle in 't blad, de rozen vertoonen haar knoppen en bloemen, zoo ook de geraniums, een keur van balsemijnen prijkt om den muziektempel in den Jardin Public, waar een kolosale mirtenboom u inzonderheid treft. Waar men ook langs tuinen of parken wandelt, ziet men steeds de rood-gele oranje en citroenen in hun hooge bladerkroon prijken, en — naar ik verneem, is dit

alles slechts een schaduw van den rijkdom aan planten en bloemen, die men vindt in de parken der villa's rondom de zoozeer bevoorrechte stad.



